

ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗ

Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

σούβλας, το όποιον εφόσον πάντοτε η γερματίζοντες έχει απαιτά.

Όταν η πόλις ηρέστη, το εσπιατόριον εκείνο καταδικασθή και έπι του οικιστέου τον έπισθη το σημερινόν Ξενοδοχείον. Το σπίτι όμως της Κυρίας Τριπτό έμεινον όπως είχε και κατά το 1843. Διά να φθάση καις μέχρις αΐτου, πρέπει να ανεθί μην μακαρένειαν οαλίαν. η όποιαν κατάληγει εις τήν εισόδον των άνωθεν τής οποίας ύπάρχει μεγάλος έξώστως. Το σπίτι αυτό το έκτισεν η Κυρία Τριπτό όταν η πρώτη τοιαυτα μεταφέρθη από το Ναυπλιον εις τας Άδηνας. Ήτο αυτή μία διά τας ώμοιότητάς κυρίας της έποχής της και το σπίτι της είχε γίνει ένα από τα πολυσύχναστα κέντρα των Άδηνων.

Η Κυρία Τριπτό ητο κόρη του Γεωργιαντά. Έλληνας φυλαγευθέντος από την Κωνσταντινουπόλιν, όταν έξεραγή η ελληνική επανάστασις. Ή οικογένεια αυτή ητο άρχοντική από τα Τατάουλα, όταν δε ηρξισεν η σφαγή των Έλλήνων εις την Κωνσταντινουπόλιν τον Απριλίον του 1821, καθύφθησε, μέσα εις την ταραχή και την σύγχυσι εκείνην, να επιδιώσθη εις ένα έπαναστατικόν οαίρος και να φθάση καταστραμμένη εις την Όδουσον. όπου εβρισον καταφύγιον δύο οι σωζόμενοι από το ματαγιάν τον βασιβαυζούσαν Έλληνας. Η πόλις αυτή είχε σχηματισθή από τους φραγάδες εκείνοσ Έλληνας, οι όποιοι έπι Λιγαφερνής της Μεγάλης άφησαν την πατρίδα των μετά την αποτυχίαν της επαναστάσεως του Όρλώφ. Η ρουσική Κυβέρνησις περιέβαλε και κατά το 1821 τους διασωθέντας εκεί Έλληνας, πολλοί δε από αυτούς έσπούδασαν και εχηρήμισαν κατά τα πρώτα χρόνια της συστάσεως του ελληνικού κράτους ως δημοσιο υπάλληλοι.

Ο Γεωργιαντάς είχε τρεις θυγατέρας μορφωμένας και ώραιάς. Την μίαν έννεμησθη ο Νικόλαος Δρακογιης, την άλλην ο Δημήτριος Λεβιδής και την τελευταίαν ο Τριπτό, πλιόσιος Γάλλος, ο όποιος την είχε έρωσεν. Όταν ακόμη ο Καποδίστριας είχε ενέλξει ως πρωτεπόσαν το Ναυπιλον, η Κυρία Τριπτό διεζήτησε διά την χάριν και την εύφραν των Έλλήνων. Ήπειτα όταν εξαγεσθάρη εις τας Άδηνας ο βασιλεύς Όθων, έπαισε το ώραον ένοικον σπίτι, το όποιον, κοινού μέσου εις τον μεγάλον κήπον του, επαρούσαις την όην άρχοντικού άπυγου. Εκεί η Κυρία Τριπτό έδόξε την νέαν κοινωσίαν, η όποια άπετελείτο από τους άρχηγούς του άγώνος, από τους Φαναριώταις, τους Βαλαριούς και τους άλλους Έλληνας και ξένους, οι όποιοι έσπευσαν να εξαγεσθάρθουν εις την νέαν πρωτεύουσιν της Ελλάδος από θαυμασιόν προς την άρχαιαν της όδεαν.

Μεταξθ τυτών ητο και η δούμοσα της Πλακεντίας, η όποια συνδέθη μετά της Κυρίας Τριπτό. Ήπειθ όμως εις το σπίτι της ενήγαυαν πολλοί, οι όποιοι δεν ησαν ενάγειροι εις την Αιδήν, η βασιλίσσα Άμαλία έπανας να την και η εις τους διδομένους χορούς των άνακτόρων. Καί δεν ητο η μόνη, η όποια ενήσθη υπό την δυναμείαν της βασιλίσσης. Όλα αυτά η κυρία εχηρήμισαν σιγά-σιγά ένα αντίθεσιν κώλον, εις τον όποιον εκαιληρογονή το αντιβασιλικά φρονήματα. Εις τον κώλον αυτόν ενήγαυον ο ο συνταγματάχης Δημητριοσ Καλλέργης, ο άρχηγός της επαναστάσεως της 3 Σεπτεμβρίου 1843, η όποια επέβαλεν εις τον Όθωνα το συνταγματικόν πολιτεύμα.

Όταν κατά τον Κριματιόν πόλεμον ο Όθων έξεισθάρη από της Άγγλιας και της Γαλλίας να άναθή την Κυβέρνησιν εις τον Αλέξανδρον Μαυροκορδάτον, ο Δημητριοσ Καλλέργης, φίλος στενός του αυτοκράτορος της Γαλλίας Ναπολέοντος Γ', ανέλαβε το 'Υπουργείον των Στρατιωτικών και εκατόρησεν εις το σπίτι της Κυρίας Τριπτό. Έτσι το σπίτι εκείνο εγενε το κέντρον

της πολυταράχου έκεινησ πολιτικής μεριδας, η όποια από το 1854 επέδωσε την εθερόνοιαν του Όθωνος. Ο Καλλέργης είχε περιέλθει εις κρίσιν μετά της βασιλίσσης Άμαλιας, όστις αυτή δεν ήθέλησε να δεχθή εις άκράσιν την ένομήν τον, η όποια από μικρόν εις διαξοσθη τον οαίρον της Έλληνα διπλωμάτην. Έγγραφε τότε αυτός εις την βασιλίσσαν μίαν τραχίαν έπιστολήν, η όποια ένδημοσιώθη εις τας γαλλικάς έφημεριδας και προελήθη ένα τρομερόν οαυόλιον, το όποιον κατέληξε εις την παραίτησιν της Κυβερνήσεως του Μαυροκορδάτου.

Μετά τον θάνατον της Κυρίας Τριπτό, το σπίτι έκείνο περιήλθεν εις τον Τσοπταν, έπειτα δε εις τον τραπεζίτην Θεολόγην, εις τους κληρονόμοις του όποιοι άνήκει σήμερον.

Έτσι το σπίτι αυτό έχει την ιστορίαν του συνδεομένη με την ζωή και την κοινωνικήν ανάπτυξιν των Άδηνων. Όλοι οι κατοικήσαντες αυτό άνηγον εις την άνομαιαν κοινωσίαν της Ελλάδος και εις τας αιδώσας αΐτουσ έφαιεν η ενάγειρος ζωή των χρόνων της βασιλείας του Όθωνος και της πρώτης περιόδου της βασιλείας του Γεωργίου Α'. Η κοινωνική αυτή ζωή δεν ητο, όπωσ θα ήδύνατο να ύποθεση κανείς, μονότονος και στερεομένη ένδιαφερόντος. Δεν είχε μών την μεγαλοερύπειαν και την πολυτέλειαν της ζωής των πρωτεύουσιν της Εσθίας, άλλ' είχε την ιδιοφρονείαν της. Έλέκοντο και εις αυτάς η πολιτικά ευαισθησία και τα έρωτικά ειδύλλια. Οι περιηγητά της έποχής εκείνης περιγράφον αυτήν με ζωηρά χρώματα, δεν εβρισον δε έπαρκεί λέξεισ όπωσ εχηρόσιν τον θαυμασιόν τον διά το κάλλος των κερών εκείνων, αι όποια διεσέρπον εις τους χορούς των άνακτόρων και εις άλλας άδηνάκας αιδώσας. Εις τον κήπον της Κυρίας Τριπτό, εις τον όποιον έσχητός είχαν εξαγεσθάρη το θέατρον Μογζαντό, ένδιδοντο κατά το έαρ και γ α ρ υ τ ν η π α ρ τ υ ν, αι όποια συνεκέντρον τας ώραιάς Άδηνάκας.

Μεταξθ των ώραίων γυναικών της έποχής προσέζηεν η βασιλίσσα Άμαλία. Όταν ήλθεν εις τας Άδηνας, είχαν ενδαθώσει όλοσ η ενάγειρος της και άνάγει εις πολλούς έρωτικάς πυροφόρους. Η νεαρά βασιλίσσα, έννεκα της ομακτικής άνικανότητος του βασιλέως Όθωνος έζησε και άπέθανε παρθενική. Π αρ ωία ταΐτα όμως παρέμεινε πιστή και άφοσισμένη εις τον άνδρα της. Ήν τούτοις, οι θαυμαστά της έξεδήλων οικολοιότητος τα προς αυτήν αιδήματα των Έλλήνων. Ένασ από αυτούς κάθε προή περιεγέρτο έξω από τα άνάκτορα και έπροσλήνε τα μάτια των στα παράφωρα με την έλπίδα να ίδη προσβάλλουσιν την ώραίαν μορφήν της. Προς το έσπερος διαμενον ύπομονηκόσ εις την πλατεία Συντάγματος περιηρόνον τότε θα επέστρεφεν έμπίτος έκ του καθημερινού περιάτονον της η βασιλίσσα. Η έρωτική αυτή ιστορία εχηρικούσθη επί δεκά πέντε χρόνια, χωρίς ποτέ της η Άμαλία ν' αντίληφθη τας περιεγέρας αυτάς εκδηλώσεσ του έρωσενέμου Άθηνάιου, ο όποιος ερίσκετο ήδη εις την κατοικέριαν του γηρατός.

Αλλ' ο περιεργότερος από τους θαυμαστάς της βασιλίσσης ητο ένας Γάλλος αξιωματικός του ναυτιου, ο όποιος ενήγαυεν εις το σπίτι της Κυρίας Τριπτό. Αΐτος μάλιστα ειθε την βασιλίσσαν εις ένα άνακτοριών χορόν, έπειθ από το ασθμα ένεينو, το όποιον οι 'Ιταλοί όνομάζον αΐμορος σωμatics. Όλην την νικτα δεν ήμύθησε να κλείσιν μάτι, το δε πρόσι προημηνθεξ ένα καλήθ το έγήμεσε μίηλα και το άπέστειλεν εις την βασιλίσσαν με ένα γράμμα, εις το όποιον της έλεγε:

Μεγαλειοτάτη, ο Πάρις προσέφαιεν εις την 'Αφροδίτην ένα μήλο. Σεις ειθε εκατοντάξ ώρασιτέρα από την 'Αφροδίτην, δι' αυτό λαμβάνω το βάρος του σάς στείλω εκατό μήλα!...

Η βασιλίσσα άπέστειλε το γράμμα εις τον πρέσβην της Γαλλίας, χωρίς να έπιστρέψη και τα μήλα, αΐτος δε έκατόρησε όλοσ άποικητική των Άδηνων ο νέος αυτός Πάρις, ο όποιος άναχωρήσας εις το Τουλόν, εχηρικούσθη να διατηρή επί χρόνια φιλογερόν το ασθμα προς την έσπεμμένην 'Αφροδίτην.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΛΙΠΑΣΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΕΣ

Όταν θέλομε νάρουμε ένα καλό λιπάσμα για τις τριανταφυλλίες μας, γειμίζουμε ένα σακούλι με καννιά και το βάζουμε μέσα σε μία σάκρη με νερό. Το άρίνομε εκεί μερικέσ μέρες και τότε θα παρατηρήσομε ότι το νερό χρωματίζεται σκοθο. Σκάδομε έπειτα το χώμα γύρω από τις τριανταφυλλίες και ριχνόμεσ στη ρίζα τους μία λεκανή άπ' αυτό το νερό. Με το πότισμα αυτό τα φύλλα και τα λουλουδία της τριανταφυλλιάς αΐξάνουν σημαντικά και γίνονται φανταχτερά.

Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος

